

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

Sententia II. Ephes. v. Christus dilexit Ecclesia[m]. &c. xvj.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

208 CONSOL. EX S. BAPTISMO. D. N. I. CHRISTI.
discemus, sanguinem Christi etiam post mortem viuere
manere: & lauare homines a peccatis.

Perpetuam esse S. Baptismi virtutem.

CAPVT

XV.

Ex Instituti-
one Chri-
stia, Mogür.

Jerem. 31.

Non præteritorum solummodo peccatorum remissionem præstat Baptismus: verum etiam in eorum, quæ postea perpetrantur, condonatione vim suam exercet. Nam & leuiore offensa, sine quibus humana vita non agitur, veniales sunt: & grauiora delicta sunt remissibilia, ex vi fœderis Baptismi, quod inuicem Deus & homo contraxerunt: Domino per Prophetam promittente, PROPITIABOR INIQUITATI EORVM. Non enim ad delenda subsequenda peccata prodesse vult Pœnitentia aut Pietatis opera, nisi Baptismus nos in Christo renouasset. Cuius renouationis virtus non est tantum momento valet, dum confertur: sed per omnem vitam hominis se extendens, etiam ea mala quæ postea rarius per ignorantiam aut infirmitatem committuntur, sanat & condonat. Non quod Baptismus toties sit repetendus, quoties peccatur: sed quia semel hoc in Baptismo datum est, ut venia peccatorum per Pœnitentiam fidelibus impetretur. Itaque in omni remissione peccatorum virtus Baptismi operatur: & is qui in Baptismo propitius est omnibus iniquitatibus nostris, idem per reliquam vitam sanat omnes infirmitates nostras.

SENTENTIA II. Ephes. 5.

Christus dilexit Ecclesiam: & seipsum tradidit pro ea, ut illam sanctificaret, mundans eam lauacro aquæ in verbo vitæ: ut exhiberet ipse sibi gloriosam Ecclesiam, non habentem maculam aut rugam, aut aliquid huiusmodi.

CAPVT

XVI.

P A R A.

Quam ardentem Christum dilexeris Ecclesiam, re-
 bus ipsis declaravit, dum seipsum tradidit pro ea
 in mortem: nimirum ut eam sanctificaret, videlicet san-
 guine suo, quo aspergimur in Baptismo: sacro hoc aque
 lauacro abluti in verbo vite, nempe in nomine Patris,
 & Filij, & Spiritus sancti. Ut autem immensam hanc
 dilectionem, ceteraque Iesu Christi beneficia, quibus
 ornatur: maxime vero incomprehensibile illum erga
 nos, tanquam carnem suam, affectum, altius animis no-
 stris Apostolus imprimeret: exemplum adhibet Na-
 tanae, quod perpetuo circumferimus, nec unquam nobis
 posse potest, nisi omnino mente captis. Ut enim nemo
 carnem suam odio habet utcunque deformem, onerosam,
 & infirmam: sed fouet languidam, & si quid deforme
 est in ea, occulit & tegit: ita & Christus non repudia-
 vit Ecclesiam, tamen si infirmam & deformem, adeoque
 multis sceleribus contaminatam: sed suo Spiritu eam
 purificauit pollutam ac sordidam, curauit languidam.
 Nunc quoque deformitatem omnem nostram dissimu-
 lat, tegit ac purgat: & defectus nostros patienter tole-
 rat & sanat. Quia nemo unquam carnem suam odio
 habuit: sed nutrit & fouet eam. Et membra sumus cor-
 poris eius, de carne eius & de ossibus eius: participauit
 enim nostra carni & sanguini, factus ex muliere, nem-
 pe virgine Maria. Itaque iuxta exemplum natura
 certum est, quia nec Christus nos abiiciet, utpote car-
 nem suam, quam amat. Hinc tam fiducialiter S. Ber-
 nardus, Plane, inquit, nos Deus despicere non potest
 nisi sanguis & caro nostra est. Et alias nos admonens,
 ait: Christum Iesum diligamus, ut verum hominem &
 fratrem nostrum: honoremus ut Dei filium, adoremus
 ut Deum:

Ada. Sab-
 bour in Epist.
 ad Epict.

Matth. 23.

Claudius
 Guili. in ead-
 dem Epist.

Heb. 2.

Gal. 4.

Bernar. Ser-
 m. de Epiph.
 locutus

ut Deum. Secure credamus in eum, secure credamus ei nos ipsos: cui nec Potestas deest saluandi nos, cum sit verus Deus & Dei filius: nec bona Voluntas, cum sit tanquam vnus ex nobis, verus homo, & hominis filius.

SENTENTIA III. Esaiæ 61.

Gaudens gaudebo in Domino: & exultabit anima mea in Deo meo. Quia induit me vestimento salutis: & indumento iustitiæ circumdedit me, quasi sponsum decoratum corona, & quasi sponsam ornatam monilibus suis.

CAPVT
XVII.

PARACLESIS.

GRatulatio est Ecclesie, & anime cuiusque fidelis. Quob accepta à Christo beneficia exultantis. Quæ enim maior lætitiæ causa esse potest, quàm hac nos fiducia sustentari posse: quod etsi simus miseri & erumosi, horribiliter etiã peccatis contaminati: etiã si conscientia nos accuset: diabolus autem proposito peccati chirographo terreat: mors etiã ante oculos versetur: omnia denique terrores & pauores nos pariter vehementissimè concutiant: animo tamen esse possimus firmo & infracto, atque spiritaliter & vero corde gaudere queamus & exultare in Domino Deo nostro? Vnde autem gaudemus hoc, vnde exultatio, vnde nobis hæc fiducia? Nonne maxima salute, tanquam pretiosissimo vestimento: maxima iustitiã verè nobili & admirando indumento donauit nos Dominus: quibus freti, in morte etiã audemus exultare. Et vestimentum quidẽ Salutis Christus confecit, quando è faucibus mortis nos eripuit, ac Salutem nobis ac Vitam restituit: quo quidem vestimento in S. Baptismo induti sumus. Porro indumento Iustitiæ circumdedit nos, cum in eodem Baptismo Iustitiã suam

& M